

νας, από τούς λόγους τής εύτυχιας μας είνε κι αυτή η παραμονή μας στο θρόνο στα σπίτι. Βγαίνουμε σπάνια για νά πάμε στο θέατρο ή στά νυχτερινά κέντρα τού Χόλλυγουντ. Ξέρετε γιατί γίνονται δυστυχισμένοι, πολλοί «αστέρες»; Γιατί όπωρα όπο μιά κουραστική μέρα στο «στούντιο», άντι νά ήσυχασσουν στο σπίτι τους, έρευνται στα κέντρα, κοιμούνται πολύ λίγο κι έτοι χάνουν κάθε διάθεση για δουλειά. Στά σπίτι του κανείς πρέπει νά δημιουργή μιά άτμοφασια εύτυχιας, έναν κόδιμο αποκλειστικά δικό του, για νά μπορέσουν ποτέ νά έρουν λιγό ήσυχά. Άν δέν έχουν ένα σπίτι, μια σικογένεια, μιά γνωιά δική τους, άποκλειστικά δική τους για νά μπορούν νά ξεχωρίσουν λίγες ώρες τη δήμοιες τους και τις σκοτώρες της. Ή καρδιά έχει πάντα τά δικαιώματά της. «Όταν έρευνται τίς άπαιτησεις τής καρδιάς, ή ζωή τους γίνεται ένα αντύφορο μαρτύριο. Η συμβίωσης τότε είνε κάτιο μιαδέει με σκλαβιά. Κατί λύτρωσις; Τήν έρευντε πολύ καλά: είνε τό διαζύγιο. Υπάρχουν πάντα περιπτώσεις πού μπορούν νά συμφωνήσουν δύο ούργους, φτάνει νά έρουν με ποιό τρόπο. Τά ταριαστά ζωγράφια, τά ποι εύτυχιμενά άνδρογυνα, άποτελούνται όχι όπο δύμοις, άλλα όπο αντίθετους χαρακτήρες πού έρουν πάνω νά συμφωνούν. Ό δάντρας μου, παραδείγματος χάριν. Ένωνται για μένα ένα κεραυνούδιο έρωτα. Έγω σήμη άρχη δεν αισθάνθηκα γι' αυτόν τίτοτ' άλλο παρά μια περιέργεια, μιά φίλια, μιά τρυφερότητα. Σιγούσιοι ήσυχοι τά αισθήματά μας άλλαξαν μέτον καιρού. Ο κεραυνούδιος έρωας του ούργου μου έγινε μιά ήμερη και σταθερή άγαπη. Ή δική μου πάλι τρυφερότης μεγάλωσε κι έγινε ένας έρωας πιστός, χωρίς έθυμοια σμούς και χωρίς τρέλες. Αν με ρωτούσατε τη συμβούλη δίνων στους έρωτες μερικούς, θα σας απαντούσα, ότι πρέπει νά έρουν άπολυτη έμπιστούδη δχι στόν ρωμαϊκό, άλλα στόν πρακτικό ή έρωτα, μα πού διαρκεί ήλιδη, πού δέν θαμπώνει, μα πού διαρκεί ήρεμα, άπλα σ' όλη μας τή ζωή.»

Κι τά Καΐου Φράνσις, πού είχε πειά χτενίσει τά μαλλιά της, μας έδωσε τό χέρι της για νά μάς άποχαιρετήση μ' ένα αίνιγματικό χαμόγελο πού τήν έκανε πιο σαγηνευτική. Μά είνε λοιπόν άληθεια δι ουτός διάσημος «άστερας» έχει θρή τό μυστικό τής εύτυχιας;

ΡΕΝΕ ΒΕΡΝΟΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΛΛΙΕ

«Ενα νόστιμο έπεισδιο ουνέθη στό Μωρίς Σεβαλλίε. «Όταν είπε πάσι τήν τελευταία φορά στή Γαλλία, προσεκλήθη στο στούντιο τής Ζοανθίλλ για νά γυρίση μερικές σκηνές

«Όταν έπήγη στό στούντιο, δι θυραρός τόν έρωτησε τί ήθελε —Νά μπό μέσα, άπαντησης αφέλεστασιά δι Μωρίς.

—Απαγορεύεται! Ετοιμάζονται ν' όρχισουν τό γύρισμα, του είπεται στό θυρωρό.

—Μά γι' αύτό έρχομαι κ' έγω, έξηγησε δ Σεβαλλίε.

—Πώς γέλεστε;

—Μωρίς Σεβαλλίε.

—Άφηστε τ' άστεια, κύριε!...

—Μά σάς λέω, είμαι δ Σεβαλλίε...

—Άδυνταν. Τον Μωρίς Σεβαλλίε τόν έχω ιδή στον κυνηγα τογρού. Φοράει ψαθάκι. Πούναι τό δικό σας ψαθάκι; Έμενα θά γελάσετε;

Ο θυρωρός είχε τήν αντλιάψι πως δ Σεβαλλίε έπρεπε να φοράψι ψαθάκι κ' έξω από τήν ταινία. «Έδεσης δέν νά γίνη όλο κληρη φασαρία, νά θγή διευθυντής όπο τό στούντιο κ' έτοινο πελεύς δι θυραρός ν' άφηση τόν Σεβαλλίε νά περάση μέσα

Αύτό θά πή Κέρθερος.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΔΗΜΑ

Η Γαλλική κινηματογραφική έταιρεία πού έγιρισε τήν ταινία «Η Πυργοδέσποινα του Λιθάνου», έξεπούλησε στο μικρές τιμές δύο τά σύνεργα, φορέματα κ.λ.π. που χρειάσθηκαν για τό γύρισμα τής ταινίας αυτής και τής ίσασ πελεύσατασ.

Ανάποταστα ίδιως έγιναν δύο αντικείμενα μεταχειρίσθηκεν δι πρωταγωνιστής Ζάν Μυρά.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Η γυναίκες είνε ποι αστηροί κριτικές για τα παρατυπωματά τών άλλων γυναικών, άπο τούς ανδρες. Μπήκαν την

«Όλα τα πάθη μας μάς σπρώχνουν να κάνουμε σφάλματα. Τά γελούδεστερα θώμας σφάλματα μας τά ωφελούντε στόν έφωτα. Λαζαρός σα φοιτών

• • • Ο συζυγός είνε δι ούφανός τής συζυγόνου του.

Κινέζος συγγραφέας έπι τη

• • • Έτεντος που άναγγελλει σ' ένα σύνορο δι η μια του διατρέχει κινδυνο, τόν τόντισε έπισης με τά λόγια του. Κατάδερνον

• • • Η γλώσσα τής καρδιάς είνε τά μάτια.

Κα Κοττέν

• • • Ο έφωτας είνε τό άνωτερο και άγνωτερο μέτο δικά τά άνθρωπαντα πάθη. Αλφ. Καρό

• • • Αγαπάτε ... Μόνον αιτό το καλό ιπτάρει σ' απή τή ζωή.

Γεωργία Σάντη η

• • • Η γυναίκες είνε ή ιερείες τήν άγνωστου.

Αδ. Ρίκαρδος

• • • Πρωτιαστά είνε ν' άγησης τή βάρκα στη διάση τών άνεμων, παρά τήν καρδιά σου στη διάση τών γυναικών. Ή θάλασσα είνε λιγνώτερο διαπατήλη δι τή γυναίκα. Πετρόνιος

• • • Τά κοινοτάκια παρασύρονται μέ γινούλογα κι ή μεγάλες γυναίκες μέ δρυσούς. Αρ. Ρίκαρδος

• • • Η γυναίκες δέν είνε για πίστος άλλο θανάτου, παρά για νά κολακεύνοντας τά μικρά πάθη μας και τά μικροσυμφέροντά μας.

Αγιός Πρόσποτος

• • • Για μια λεπτάσθητη γυναίκα ή θελητικότηρη ή φυτική έξυπλογήσις είνε ή μάργανα ένος πνευματώδους άνδρος. Ι. Καρεντόντσι

• • • Αγαπώντας τήν άμωμη γυναίκα από πάθος, τήν δασχημή από συμφέροντας και τήν έναρξη από σκέψη. Κα Στάθη

• • • Δέν ιπτάρει ποι γιλικεύ μέτωποι από τόν έφωτα, άλλη ούτε και πιο πιορή. Ο έφωτας είνε για πίστος άλλο λόγο τή γυναίκα, παρά για νά εξημερώση τόν ανδρα.

Βολταΐσης

• • • Ο θεός δέν έπλασε για κανένα μέτωπο λόγο τή γυναίκα, παρά για νά εξημερώση τόν ανδρα.

Ούλαντ

• • • Ο έφωτας είνε όμως μέ τα καλά βιβλία, τά όπως θέλουμε νά ξεπάσουμε γρήγορα, για νά τά ξενοδομασσούμε, μ' δηλ τήν ειδωλοποιηση και τήν έκπληξη, πού μας χαρίζει κάθε τί πού είνε πραγματικά κανονικού.

Ούλαντ

• • • Η γυναίκες μισούν δχι δυσις τής περιγραφούνταν, άλλη δυσις άγωτον εκείνων πού τής περιφρονούν. Θερβάντες τέ

• • • Η δργή τών έρωτεμένων μισούνται μέ τίς καλωσαράτικες μπόρες, τώρι δέν κάνοντας πίτοτ' άλλο, παρά νά ζωογονήσουν τή γή.

Κα Νέκερ

• • • Για ν' άγαπηθη ένας άνδρας μέτο μια γυναίκα, τρέπεται νά καινούνται πού δέν τήν έσει. Γιατί ή γυναίκες πατέντων πού δέν είνε δινατάν τής άγαπηθη ένας άνδρας πού τής έσει καλά.

Σαμφρός

• • • Δύο γυναίκες μπορούν νά γίνουν φιλενάδες μονάχα διαν έσει και μια τά κάπλυτα τής ήλιξης.

Αδρ. Ντόνον

• • • Ανδρας πού δέν παντρεύτηκε, δέν έσει τί είνε ή γυναίκες.

Πλ. Ρίκτερ

• • • Ο έφωτας είνε τό πρωταρχικότερο τών αισθημάτων μας.

Φοντενέλ

